Perjantai 10. heinäkuuta 2020

P9_TA(2020)0204

Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskeva kokonaisvaltainen unionin toimintapolitiikka – komission toimintasuunnitelma ja muu viimeaikainen kehitys

Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. heinäkuuta 2020 rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevasta kokonaisvaltaisesta unionin toimintapolitiikasta – komission toimintasuunnitelma ja muu viimeaikainen kehitys (2020/2686(RSP))

(2021/C 371/12)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon 7. toukokuuta 2020 annetun komission tiedonannon toimintasuunnitelmasta rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevaa kokonaisvaltaista unionin toimintapolitiikkaa varten (C(2020)2800),

— ottaa huomioon 24. heinäkuuta 2019 hyväksytyn komission rahanpesunvastaisen paketin, johon sisältyvät poliittinen tiedonanto ”Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevan EU:n kehyksen täytäntöönpanon parantaminen” (COM(2019)0360), kertomus viimeaikaisten väitettyjen EU:n luottolaitoksiin liittyneiden rahanpesutapausten arvioinnista (COM(2019)0373), kertomus sisämarkkinoihin vaikuttavia ja rajat ylittäviin toimiin liittyviä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskejä koskevasta arvioinnista (ylikansallinen riskiarvio) (COM(2019)0370) ja siihen liittyvä komission yksiköiden valmisteluasiakirja (SWD(2019)0650) sekä kertomus jäsenvaltioiden pankkitileihin liittyvien kansallisten keskitettyjen automatisoitujen mekanismien (keskitettyjen rekistereiden tai keskitettyjen sähköisten tietojenhakujärjestelmien) yhteenliittämisestä (COM(2019)0372),

— ottaa huomioon rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta 20. toukokuuta 2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849 (neljäs rahanpesunvastainen direktiivi) ([1]), sellaisena kuin sitä on muutettu rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen annetun direktiivin (EU) 2015/849 ja direktiivien 2009/138/EY ja 2013/36/EU muuttamisesta 30. toukokuuta 2018 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2018/843 (viides rahanpesunvastainen direktiivi) ([2]),

— ottaa huomioon Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1093/2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1094/2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1095/2010, rahoitusvälineiden markkinoista annetun asetuksen (EU) N:o 600/2014, rahoitusvälineissä ja rahoitussopimuksissa vertailuarvoina tai sijoitusrahastojen arvonkehityksen mittaamisessa käytettävistä indekseistä annetun asetuksen (EU) 2016/1011 ja varainsiirtojen mukana toimitettavista tiedoista annetun asetuksen (EU) 2015/847 muuttamisesta 18. joulukuuta 2019 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/2175 ([3]),

— ottaa huomioon säännöistä, joilla helpotetaan rahoitus- ja muiden tietojen käyttöä tiettyjen rikosten ennalta estämistä, paljastamista, tutkimista tai niihin liittyviä syytetoimia varten, ja neuvoston päätöksen 2000/642/YOS kumoamisesta 20. kesäkuuta 2019 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/1153 ([4]), rahanpesun torjumisesta rikosoikeudellisin keinoin 23. lokakuuta 2018 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2018/1673 ([5]) sekä unioniin saapuvien tai sieltä poistuvien käteisvarojen valvonnasta ja asetuksen (EY) N:o 1889/2005 kumoamisesta 23. lokakuuta 2018 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1672 ([6]),

([1]) EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73.
([2]) EUVL L 156, 19.6.2018, s. 43.
([3]) EUVL L 334, 27.12.2019, s. 1.
([4]) EUVL L 186, 11.7.2019, s. 122.
([5]) EUVL L 284, 12.11.2018, s. 22.
([6]) EUVL L 284, 12.11.2018, s. 6.

— ottaa huomioon rikoksentekovälineiden ja rikoshyödyn jäädyttämisestä ja menetetyksi tuomitsemisesta Euroopan unionissa 3. huhtikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/42/EU ([7]) sekä sen täytäntöönpanosta 2. kesäkuuta 2020 annetun komission kertomuksen ”Varojen takaisinhankinta ja menetetyksi tuomitseminen: takeet sille, että rikos ei kannata” (COM(2020)0217),

— ottaa huomioon luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta 27. huhtikuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679 ([8]) (yleinen tietosuoja-asetus),

— ottaa huomioon unionin oikeuden rikkomisesta ilmoittavien henkilöiden suojelusta 23. lokakuuta 2019 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/1937 ([9]),

— ottaa huomioon 5. joulukuuta 2019 annetut neuvoston päätelmät rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevista strategisista prioriteeteista,

— ottaa huomioon 17. kesäkuuta 2020 annetut neuvoston päätelmät talousrikostutkinnan tehostamisesta vakavan ja järjestäytyneen rikollisuuden torjumiseksi,

— ottaa huomioon 24. heinäkuuta 2019 julkaistun Euroopan pankkiviranomaisen lausunnon tiedonannoista valvottaville yhteisöille rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskeistä vakavaraisuusvalvonnassa,

— ottaa huomioon 19. huhtikuuta 2018 antamansa päätöslauselman tutkivien journalistien suojelusta Euroopassa: slovakialaisen toimittajan Ján Kuciakin ja Martina Kušnírován tapaus ([10]),

— ottaa huomioon 15. marraskuuta 2017 antamansa päätöslauselman oikeusvaltioperiaatteen toteutumisesta Maltalla ([11]),

— ottaa huomioon 28. maaliskuuta 2019 antamansa päätöslauselman oikeusvaltioperiaatteen ja korruption torjunnan tilanteesta EU:ssa ja erityisesti Maltassa ja Slovakiassa ([12]),

— ottaa huomioon 18. joulukuuta 2019 antamansa päätöslauselman oikeusvaltioperiaatteen toteutumisesta Maltalla Daphne Caruana Galizian murhasta äskettäin selvinneiden seikkojen valossa ([13]),

— ottaa huomioon komission etenemissuunnitelman ”Towards a new methodology for the EU assessment of High Risk Third Countries under Directive (EU) 2015/849 on the prevention of the use of the financial system for the purposes of money laundering or terrorist financing”,

— ottaa huomioon 22. kesäkuuta 2018 julkaistun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Methodology for identifying high risk third countries under Directive (EU) 2015/849” (SWD(2018)0362),

---

([7]) EUVL L 127, 29.4.2014, s. 39.
([8]) EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1.
([9]) EUVL L 305, 26.11.2019, s. 17.
([10]) EUVL C 390, 18.11.2019, s. 111.
([11]) EUVL C 356, 4.10.2018, s. 29.
([12]) Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2019)0328.
([13]) Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2019)0103.

Perjantai 10. heinäkuuta 2020

— ottaa huomioon neljä hyväksyttyä komission delegoitua asetusta – (EU) 2016/1675 ([14]), (EU) 2018/105 ([15]), (EU) 2018/212 ([16]) ja (EU) 2018/1467 ([17]) – Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849 täydentämisestä yksilöimällä suuririskiset kolmannet maat, joilla on strategisia puutteita,

— ottaa huomioon 14. maaliskuuta 2019 antamansa päätöslauselman rahanpesudirektiivin mukaisesti kiireellisesti käyttöön otettavasta EU:n mustasta listasta kolmansista maista ([18]),

— ottaa huomioon 26. maaliskuuta 2019 antamansa päätöslauselman talousrikoksista, veropetoksista ja veronkierrosta ([19]),

— ottaa huomioon 19. syyskuuta 2019 antamansa päätöslauselman rahanpesun vastaisen unionin lainsäädännön täytäntöönpanon tilanteesta ([20]),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 132 artiklan 2 kohdan,

A. ottaa huomioon, että komission mukaan noin 1 prosentti – 160 miljardia euroa – unionin vuotuisesta bruttokansantuotteesta on yhteydessä epäilyttävään rahoitustoimintaan ([21]), kuten rahanpesuun, joka liittyy korruptioon, ase- ja ihmiskauppaan, huumausainekauppaan, verovilppiin ja veropetoksiin, terrorismin rahoitukseen ja muuhun laittomaan toimintaan, joka vaikuttaa EU:n kansalaisten päivittäiseen elämään;

B. toteaa, että Europolin mukaan vuosina 2010–2014 arvioidusta rikoshyödystä takavarikoitiin väliaikaisesti tai jäädytettiin 2,2 prosenttia ja rikoshyödystä tuomittiin menetetyksi EU:n tasolla vain 1,1 prosenttia, mikä tarkoittaa, että 98,9 prosenttia arvioidusta rikoshyödystä jäi tuomitsematta menetetyksi ja on edelleen rikollisten käytettävissä ([22]);

C. ottaa huomioon, että rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevaa unionin kehystä vahvistettiin hyväksymällä toukokuussa 2015 neljäs ja huhtikuussa 2018 viides rahanpesunvastainen direktiivi, jotka oli saatettava osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä kesäkuuhun 2017 ja tammikuuhun 2020 mennessä, sekä muilla asiaan liittyvillä säädöksillä ja toimilla; huomauttaa, että kolmatta rahanpesunvastaista direktiiviä ei ole aina pantu asianmukaisesti täytäntöön jäsenvaltioissa, mutta komissio ei ole silti aloittanut rikkomusmenettelyjä; toteaa, että komissio aloitti rikkomusmenettelyn useimpia jäsenvaltioita vastaan siksi, etteivät ne olleet saattaneet neljättä rahanpesunvastaista direktiiviä asianmukaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöään, ja se käynnisti menettelyt jäsenvaltioiden suurta enemmistöä vastaan siksi, että ne olivat jättäneet ilmoittamatta viidennen rahanpesunvastaisen direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä koskevista toimenpiteistä tai olivat ilmoittaneet tällaisista osittaisista toimenpiteistä ([23]);

D. toteaa, että parlamentti hyväksyi maaliskuussa 2019 talousrikoksista, veropetoksista ja veronkierrosta kunnianhimoisen päätöslauselman, jossa todettiin, että EU:n nykyisiä rahanpesunvastaisia sääntöjä oli tarpeen uudistaa perusteellisesti;

E. ottaa huomioon, että komissio hyväksyi 7. toukokuuta 2020 kuuteen pilariin perustuvan toimintasuunnitelman ([24]) rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevaa kokonaisvaltaista unionin toimintapolitiikkaa varten;

F. toteaa, että samana päivänä julkaistiin uusi menetelmä, jolla voidaan yksilöidä ne suuririskiset kolmannet maat, joilla on rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan liittyviä strategisia puutteita, ja huomauttaa, että menetelmä ei perustu ainoastaan ulkopuolisiin tietolähteisiin; ottaa huomioon, että tämän menetelmän perusteella suuririskisiksi yksilöityihin kolmansiin maihin sovelletaan tehostettuja asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä neljännessä ja viidennessä rahanpesunvastaisessa direktiivissä säädettyjen velvoitteiden mukaisesti;

([14]) EUVL L 254, 20.9.2016, s. 1.
([15]) EUVL L 19, 24.1.2018, s. 1.
([16]) EUVL L 41, 14.2.2018, s. 4.
([17]) EUVL L 246, 2.10.2018, s. 1.
([18]) Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2019)0216.
([19]) Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2019)0240.
([20]) Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2019)0022.
([21]) Politico, "Dirty money failures signal policy headaches for new Commission", 24. heinäkuuta 2019.
([22]) Europol, "Does crime still pay? – Criminal Asset Recovery in the EU – Survey of Statistical Information 2010-2014", 1. helmikuuta 2016.
([23]) Euroopan komission rahoitusvakauden, rahoituspalvelujen ja pääomamarkkinaunionin pääosasto, "Anti-money laundering directive V (AMLD V) – transposition status", 2. kesäkuuta 2020.
([24]) Komission tiedonanto 7. toukokuuta 2020 toimintasuunnitelmasta rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevaa kokonaisvaltaista unionin toimintapolitiikkaa varten (C(2020)2800).

G. huomauttaa, että lainsäädännön, instituutioiden ja sääntelyn hajanaisuus rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnassa eri puolilla EU:ta aiheuttaa rajatylittävien palvelujen tarjoajille lisäkustannuksia ja -rasitteita, kannustaa yrityksiä rekisteröitymään sinne, missä säännöt ovat höllempiä, ja antaa yksityishenkilöille, organisaatioille ja näiden rahoituksen välittäjille mahdollisuuden harjoittaa laitonta toimintaa siellä, missä valvonnan ja täytäntöönpanon katsotaan olevan löyhempää ja/tai kevyempää; toteaa, että rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskeva nykyinen lainsäädäntökehys on johtanut erilaisiin rahanpesunvastaisen direktiivin tulkintoihin ja käytäntöihin jäsenvaltioissa;

H. ottaa huomioon, että viime vuosina rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan alalla on tehty eräitä paljastuksia, kuten esimerkiksi viimeaikaisten väitettyjen EU:n luottolaitoksiin liittyneiden rahanpesutapausten arvioinnista annetussa komission kertomuksessa mainitut tapaukset, osinkokeinotteluun liittyvä Cum Ex -skandaali ja Luanda Leaks -tietovuoto; huomauttaa, että uusia paljastuksia tehdään säännöllisesti ja ne koskevat usein EU:n varojen väärinkäyttöä ja korruptiota jäsenvaltioissa; toteaa tämän osoittavan, että EU:n on jatkossakin pidettävä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa painopisteenä ja uudistettava sitä koskevaa lainsäädäntökehystään;

I. ottaa huomioon, että Euroopan investointipankin (EIP) sisäinen tarkastus teki vuonna 2019 tarkastuksen, joka koski sen rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntakehyksen täytäntöönpanoa etenkin vuodesta 2017 alkaen ja jossa havaittiin merkittäviä puutteita, jotka liittyivät osittain kehyksen puutteelliseen mukauttamiseen; toteaa, että EIP on laatinut suunnitelman korjatakseen kaikki havaitut puutteet heinäkuuhun 2020 mennessä;

J. ottaa huomioon, että rahanpesunvastainen toimintaryhmä (FATF) varoitti toukokuussa 2020 ([25]), että covid-19-epidemiaan liittyvien rikosten, kuten petosten, kyberrikollisuuden sekä julkisten varojen ja kansainvälisen rahoitusavun muualle ohjaamisen ja väärinkäytön, lisääntyminen luo laittomille toimijoille uusia rikoshyödyn lähteitä; huomauttaa myös Europolin varoittaneen siitä, että rikolliset ovat nopeasti tarttuneet tilaisuuteen hyötyä kriisistä mukauttamalla toimintatapojaan ja kehittämällä uudenlaista rikollista toimintaa kyberrikollisuuden, petosten, väärentämisen ja järjestäytyneen omaisuusrikollisuuden kautta ([26]); toteaa, että Euroopan pankkiviranomainen (EPV) on suosittanut toimivaltaisille kansallisille viranomaisille yhteistyötä ilmoitusvelvollisten kanssa covid-19-epidemiasta aiheutuvien rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan liittyvien riskien määrittämiseksi ja lievittämiseksi sekä niiden valvontavälineiden mukauttamiseksi ([27]);

K. huomauttaa, että Tax Justice Networkin rahoitussalaisuusindeksin kymmenen kärjessä olevista maailman rahoitussalaisuusalueista kaksi on EU:n jäsenvaltioita ja niiden lisäksi yksi sijaitsee Euroopassa ja kaksi on erään entisen EU:n jäsenvaltion merentakaisia alueita; toteaa, että rahanpesun ja korruption torjunnan on sen vuoksi lähdettävä EU:n sisältä;

L. ottaa huomioon, että vuoden 2020 rahoitussalaisuusindeksin mukaan Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) maat ovat vastuussa 49 prosentista koko maailman rahoitussalaisuuksista;

M. ottaa huomioon, että väärää laskutusta käytetään verojen ja/tai tullien kiertämiseen, rikollisen toiminnan tuottaman hyödyn rahanpesuun, valuuttavalvonnan kiertämiseen ja voittojen siirtämiseen ulkomaille; ottaa huomioon, että 135 kehitysmaan ja 36 kehittyneen talouden välisessä kaupassa 10 vuoden ajanjaksolla 2008–2017 todetuista väärennetyistä laskuista aiheutuneet arvoerot olivat 8,7 biljoonaa dollaria ([28]);

EU:n toimintasuunnitelma sekä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntakehys

1. suhtautuu myönteisesti 7. toukokuuta 2020 julkaistuun komission tiedonantoon, joka koskee toimintasuunnitelmaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevaa kokonaisvaltaista unionin toimintapolitiikkaa varten ja jossa esitetään lisäparannuksia etenkin voimassa olevan lainsäädännön täytäntöönpanoon ja sen valvontaan; kehottaa unionia etenemään mahdollisimman pian kaikissa tämän toimintasuunnitelman kuudesta pilarista;

([25]) Rahanpesunvastainen toimintaryhmä, "COVID-19-related Money Laundering and Terrorist Financing – Risks and Policy Responses", toukokuu 2020.

([26]) Europol, "Pandemic profiteering: how criminals exploit the COVID-19 crisis", 27. maaliskuuta 2020.

([27]) Euroopan pankkiviranomainen, "EBA statement on actions to mitigate financial crime risks in the COVID-19 pandemic", 31. maaliskuuta 2020.

([28]) Global Financial Integrity, "Trade-Related Illicit Financial Flows in 135 Developing Countries: 2008-2017", 3. maaliskuuta 2020.

Perjantai 10. heinäkuuta 2020

2. on tyytyväinen siihen, että komissio aikoo laatia rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevan yhteisen sääntökirjan, mihin sisältyy asiaankuuluvien rahanpesunvastaisen direktiivin osien muuttaminen asetukseksi, jotta voidaan varmistaa entistä yhdenmukaisemmat säännöt rahanpesun ja terrorismin torjunnan alalla; ehdottaa, että komissio harkitsee tämän asetuksen soveltamisalaan seuraavia aloja: tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien määrittäminen, luettelo ilmoitusvelvollisista ja niiden raportointivelvoitteista, asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevat vaatimukset, joita sovelletaan myös poliittisesti vaikutusvaltaisiin henkilöihin, säännökset tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevista rekistereistä ja maksu- ja pankkitilejä koskevista keskitetyistä mekanismeista, yhteistyökehys toimivaltaisten viranomaisten ja rahanpesun selvittelykeskusten välillä, rahoitusalan ja muiden ilmoitusvelvollisten valvontaa koskevat vaatimukset sekä rahanpesua tai terrorismin rahoitusta koskevista epäilyistä ilmoittavien henkilöiden suojelu; katsoo, että saattaisi olla tarpeen hyväksyä teknisiä lisävaatimuksia mutta että olennaiset yhdenmukaistamistoimenpiteet olisi sisällytettävä asetukseen, jotta voidaan varmistaa parlamentin ja neuvoston asianmukainen rooli lainsäätäjinä tällä erittäin arkaluonteisella alalla;

3. pitää myönteisenä, että komissio aikoo seuraavien 12 kuukauden aikana esittää rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevan EU:n uuden institutionaalisen rakenteen, joka perustuu EU:n tason valvojaan sekä rahanpesun selvittelykeskusten EU:n koordinointi- ja tukimekanismiin; kehottaa komissiota harkitsemaan EU:n koordinointi- ja tukimekanismin luomista EU:n rahanpesun selvittelykeskuksen muodossa; kehottaa komissiota varmistamaan, että rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvojan vastuut kattavat rahoitusalan ja muut ilmoitusvelvolliset ja sillä on suorat valvontavaltuudet tiettyihin ilmoitusvelvollisiin nähden sen mukaan, minkä kokoisia ne ovat tai millaisen riskin ne aiheuttavat, ja että se voi valvoa sitä, miten kansalliset valvontaviranomaiset soveltavat EU:n sääntöjä; pyytää jakamaan selkeästi EU:n valvojan ja kansallisten valvontaviranomaisten valtuudet ja selventämään niitä olosuhteita, joissa EU:n tason valvoja voi riskiin perustuvan arvioinnin jälkeen harjoittaa suoraa valvontaa, samoin kuin tapauksia, joissa kansallisten valvontaviranomaisten toimet katsotaan puutteellisiksi ja/tai riittämättömiksi; pyytää antamaan EU:n tason valvojalle ja EU:n rahanpesun selvittelykeskukselle talousarviota koskevan ja toiminnallisen riippumattomuuden;

4. kehottaa komissiota laajentamaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevaa yhteistä sääntökirjaa ilmoitusvelvollisten luettelon osalta, jotta siihen voidaan sisällyttää uusia ja disruptiivisia markkinasektoreita sekä teknologinen innovointi ja kehitys kansainvälisten standardien alalla ja jotta voidaan varmistaa, että palvelujen tarjoaminen katetaan samalla tavoin kuin tavaroiden toimitus; kehottaa komissiota puuttumaan kryptovarojen riskeihin valvomalla laajasti asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevan periaatteen soveltamista tarpeellisuus- ja suhteellisuusperiaatteita noudattaen; kehottaa komissiota varmistamaan, että muihin kuin rahoitusalan ilmoitusvelvollisiin kohdistetaan samanlaista kansallisen tason riippumattoman viranomaisen harjoittamaa valvontaa kuin rahoitusalan ilmoitusvelvollisiin, ja huolehtimaan siitä, että näiden riippumattomien kansallisten viranomaisten tietämys, koulutus, sääntöjen noudattaminen ja seuraamusten määrääminen väärinkäytöstapauksissa ovat riittävällä tasolla; kehottaa komissiota varmistamaan, ettei rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien säännösten täytäntöönpano johda siihen, että kansallisessa lainsäädännössä asetetaan kansalaisjärjestöjen toiminnalle liiallisia esteitä;

5. palauttaa mieliin kantansa, että unionissa tarvitaan tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevia yhteenliitettyjä ja laadukkaita rekistereitä, joissa myös varmistetaan tietosuojan korkea taso; kehottaa komissiota harkitsemaan kynnyksen madaltamista tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan määrittämisessä Yhdysvaltojen käytännöt huomioon ottaen ja ehdottamaan, että luotaisiin julkisesti käytettävissä olevia trustien ja vastaavien järjestelyjen tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien rekistereitä; kehottaa komissiota tekemään ehdotuksia niiden nykyisten porsaanreikien poistamiseksi, joiden avulla yritykset voivat piilottaa tosiasialliset omistajansa ja edustajansa valtuutettujen henkilöiden taakse, ja antamaan yrityksille mahdollisuuden pyytää liikesuhteen päättämistä, jos tosiasiallista omistajaa ja edustajaa ei pystytä määrittämään; kehottaa komissiota arvioimaan maa- ja kiinteistörekistereiden sisältämien tietojen yhdenmukaistamisen tarpeellisuutta ja oikeasuhteisuutta sekä edistämään näiden rekistereiden yhteenliittämistä; kehottaa komissiota liittämään kertomukseensa tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen;

6. kehottaa komissiota puuttumaan siihen, että kansallisissa rekistereissä ei ole riittäviä eikä paikkansapitäviä tietoja, joiden avulla tosiasialliset omistajat ja edunsaajat voitaisiin määrittää etenkin niissä tilanteissa, joissa käytetään pöytälaatikkoyhtiöiden verkostoa; vaatii lujittamaan tosiasiallisia omistajia ja edustajia koskevia läpinäkyvyysvaatimuksia sekä EU:n että jäsenvaltioiden tasolla, jotta voidaan varmistaa, että ne tarjoavat tietojen paikkansapitävyyteen liittyviä varmennusmekanismeja; kehottaa komissiota lujittamaan valvontaansa, joka koskee tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien rekistereiden perustamiseen liittyvien säännösten saattamista osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä, jotta voidaan varmistaa, että ne toimivat asianmukaisesti ja niissä on julkisesti saatavilla laadukasta tietoa;

7. pitää myönteisenä suunnitelmaa varmistaa maksu- ja pankkitilejä koskevien keskitettyjen mekanismien yhteenliittäminen koko EU:ssa, jotta voidaan nopeuttaa lainvalvontaviranomaisten ja rahanpesun selvittelykeskusten pääsyä rahoitustietoihin tutkinnan eri vaiheissa ja helpottaa rajatylittävää yhteistyötä sovellettavia tietosuojasääntöjä täysin noudattaen;

8. kehottaa komissiota tarkistamaan sääntöjä, jotka koskevat yhteisöjen perustamisen ja muiden oikeussubjektien, trustien ja vastaavien oikeudellisten järjestelyjen muodostamisen aikana kerättävien tietojen määrää, ja ehdottamaan yksityiskohtaisempia säännöksiä asiakkaan tuntemisvelvollisuudesta avattaessa rahoitustilejä, pankkitilit mukaan lukien;

9. kehottaa komissiota ehdottamaan EU:n tasolla entistä yhdenmukaisempia tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien säännösten noudattamatta jättämisestä;

Rahanpesunvastaisen direktiivin täytäntöönpano

10. pitää erittäin valitettavana, ettei kolmannen rahanpesunvastaisen direktiivin puutteellisen täytäntöönpanon johdosta aloitettu rikkomusmenettelyjä, ja kehottaa komissiota käynnistämään tällaisia rikkomusmenettelyjä jäsenvaltioita vastaan aina, kun siihen on aihetta; pitää erittäin huolestuttavana sitä, etteivät monet jäsenvaltiot ole panneet täytäntöön neljättä rahanpesunvastaista direktiiviä; on sen vuoksi tyytyväinen komission nollatoleranssiin ja rikkomusmenettelyjen käynnistämiseen jäsenvaltioita vastaan sen kattavuustarkastusten tulosten perusteella; pitää erittäin huolestuttavana sitä, etteivät monet jäsenvaltiot noudattaneet kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle sovittuja määräaikoja, jotka olivat viidennen rahanpesudirektiivin osalta 10. tammikuuta 2020, yhteisöjen ja muiden oikeushenkilöiden tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien rekistereiden osalta 10. tammikuuta 2020 sekä trustien ja vastaavien oikeudellisten järjestelyjen osalta 10. maaliskuuta 2020; pitää sen vuoksi ilahduttavana, että komissio on jo käynnistänyt useita rikkomusmenettelyjä, ja kehottaa edelleen komissiota käynnistämään mahdollisimman pian uusia rikkomusmenettelyjä jäsenvaltioita vastaan sen kattavuustarkastusten tulosten perusteella;

11. pitää valitettavana, ettei komissio valmiuksien puuttuessa voinut itse tehdä virheettömyystarkastuksia neljännen rahanpesunvastaisen direktiivin osalta ja että tarkastusten päättäminen direktiivin voimaantulon jälkeen kestää useita vuosia, mikä viivästyttää entisestään rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien velvoitteiden asianmukaista täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa; kehottaa komissiota saattamaan perusteelliset virheettömyystarkastukset päätökseen mahdollisimman nopeasti ja aloittamaan tarvittaessa uusia rikkomusmenettelyjä; kehottaa jäsenvaltioita saattamaan neljännen ja viidennen rahanpesunvastaisen direktiivin välittömästi ja asianmukaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöään, jolleivät ne vielä ole tehneet niin; pitää huolestuttavina valvonnan yleisiä puutteita korkean tason korruptio- ja rahanpesutapauksissa jäsenvaltioissa ja kehottaa komissiota seuraamaan tilannetta erittäin tarkasti sekä toteuttamaan tässä asiassa tehokkaampia ja määrätietoisempia toimia;

12. pitää myönteisenä, että neuvoston hyväksymiin tiettyjen maiden maakohtaisiin suosituksiin on sisällytetty rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia suosituksia talouspolitiikan eurooppalaisella ohjausjaksolla; kehottaa komissiota erityisesti arvioimaan, onko kansallisilla rahanpesun selvittelykeskuksilla käytettävissään riittävästi resursseja käsitellä tehokkaasti rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan liittyviä riskejä;

EU:n luettelo suuririskisistä kolmansista maista

13. kehottaa komissiota arvioimaan jälleen mahdollisuutta perustaa potentiaalisesti suuririskisten kolmansien maiden ”harmaa lista”, joka perustuu samankaltaiseen EU:n toimintamalliin kuin luettelo veroasioissa yhteistyöhaluttomista lainkäyttöalueista; pitää huolestuttavana sitä, että prosessi, jossa tehdään lopullinen arvio niiden kolmansien maiden yksilöimiseksi, joilla on strategisia puutteita, kestää 12 kuukautta ja se voi tarpeettomasti viivästyttää tehokkaita rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntatoimia; on ilahtunut siitä, ettei komissio tukeudu pelkästään rahanpesunvastaisen toimintaryhmän luettelointiprosessiin vaan se on halukas käyttämään viidennessä rahanpesunvastaisessa direktiivissä säädettyjä tiukennettuja kriteerejä, varsinkin tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien läpinäkyvyyden osalta, toteuttaakseen kolmansien maiden itsenäisen arvioinnin, johon ei pitäisi liittyä geopoliittista sekaantumista;

14. kyseenalaistaa toimintatavan, jota komissio noudatti yksiköidensä valmisteluasiakirjassa ”Methodology for identifying high-risk third countries under Directive (EU) 2015/849”, sillä siinä määritellään maat, joihin liittyy ”erityisen suuri uhka” käyttäen kahta kriteeriä, joista kummankin on täytyttävä; suosittaa, että maat, joihin liittyy ”merkittävä rahanpesun tai terrorismin rahoituksen uhka”, olisi oletusarvoisesti lisättävä välittömästi yhteistyöhaluttomien lainkäyttöalueiden luetteloon ilman muita täydentäviä ehtoja ja että ne olisi poistettava luettelosta vasta sitten, kun niiltä tarvittavat sitoumukset on täysimääräisesti pantu täytäntöön;

Perjantai 10. heinäkuuta 2020

15. kehottaa komissiota varmistamaan julkisesti avoimen prosessin, jossa on selkeät ja konkreettiset vertailuarvot maille, jotka sitoutuvat toteuttamaan uudistuksia, jotta vältetään luetteloon kirjaaminen; kehottaa komissiota niin ikään julkaisemaan sen arvioiduista ja luetteloiduista maista tekemät arvioinnit, jotta varmistetaan julkinen valvonta siten, ettei arviointia voida käyttää väärin;

16. kehottaa komissiota ryhtymään vastatoimenpiteisiin niitä kolmansia maita vastaan, jotka eivät tee yhteistyötä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan liittyvissä eurooppalaisissa tutkinnoissa, tutkivan journalistin Daphne Caruana Galizian murhaan liittyvät tutkinnat mukaan lukien;

EU:n nykyinen valvonta

17. korostaa, että rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevassa nykyisessä EU:n kehyksessä on puutteita, jotka liittyvät EU:n sääntöjen täytäntöönpanon valvontaan ja valvonnan tehottomuuteen; tukee jo hyväksyttyä EPV:n valtuuksien laajentamista mutta toteaa jälleen olevansa erittäin huolestunut EPV:n kyvystä toteuttaa riippumaton arviointi sen hallintorakenteen vuoksi;

18. vaatii estämään pääsyn Euroopan unionin rahoitusvaroihin – myös tukiin, jotka on otettu käyttöön vastattaessa covid-19-pandemian taloudellisiin ja sosiaalisiin seurauksiin – veroparatiiseihin sijoittautuneilta yhteisöiltä;

19. kehottaa kansallisia toimivaltaisia viranomaisia sekä EKP:tä ottamaan vakavaraisuuden arviointiprosessin yhteydessä huomioon talousrikosten riskit, sillä niillä on voimassa olevan lainsäädäntökehyksen mukaisesti tähän jo valtuudet; kehottaa antamaan EKP:lle valtuudet peruuttaa toimiluvat euroalueella toimivilta pankeilta, jotka rikkovat rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia velvoitteita, rahanpesun torjunnasta vastaavien kansallisten viranomaisten arvioinnista riippumatta;

20. kehottaa EPV:tä tekemään selvityksen Luanda Leaks -tietovuodosta ja erityisesti arvioimaan, onko kansallista tai EU:n lainsäädäntöä rikottu, sekä arvioimaan rahoitusvalvontaviranomaisten toteuttamat toimet; kehottaa EPV:tä antamaan asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille asianmukaisia suosituksia uudistuksiksi ja toimiksi; kehottaa muita kansallisen tason toimivaltaisia viranomaisia aloittamaan tutkinnan tai jatkamaan tutkintaa Luanda Leaks -tietovuodosta ja tuomaan oikeuden eteen ne tahot, joiden havaitaan rikkoneen rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia sääntöjä;

21. korostaa kansainvälisen tutkivan journalismin ja väärinkäytösten paljastajien roolia mahdollisten korruptio- ja rahanpesurikosten ja poliittisesti vaikutusvaltaisten henkilöiden yleisten väärinkäytösten paljastamisessa sekä rahoituksen välittäjien ja muiden välittäjien roolia mahdollisten vilpillisesti saatujen varojen soluttamisessa EU:n rahoitusjärjestelmään ilman asianmukaisia tarkastuksia;

22. panee huolestuneena merkille, että Luanda Leaks -tapaus ja muut aiemmat skandaalit, kuten Cum Ex, Panama-tietovuoto, LuxLeaks ja Paratiisin paperit -tietovuoto, ovat toistuvasti horjuttaneet kansalaisten luottamusta rahoitus- ja verojärjestelmiimme; korostaa, että on ratkaisevan tärkeää palauttaa kansalaisten luottamus ja varmistaa oikeudenmukaiset ja läpinäkyvät verojärjestelmät sekä verotuksen oikeudenmukaisuus; korostaa tässä yhteydessä, että EU:n on puututtava toden teolla omiin sisäisiin ongelmiinsa, jotka liittyvät sen alhaisen verotuksen oikeudenkäyttöalueisiin ja rahoitussalaisuusalueisiin;

23. panee merkille, että EPV ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen (EAMV) ovat tehneet erillisiä selvityksiä osinkokeinottelujärjestelmistä; panee merkille EPV:n henkilöstötutkimuksen tulokset ja sen 10-kohtaisen toimintasuunnitelman kaudeksi 2020–2021 tällaisiin järjestelmiin sovellettavia vakavaraisuusvaatimuksia ja rahanpesun torjuntavaatimuksia koskevan tulevan kehyksen parantamiseksi; pitää kuitenkin valitettavana, että EPV:ltä kesti sen selvityksessä yli 18 kuukautta päätellä, että sen täytyi aloittaa virallinen tutkinta; kehottaa EAMV:tä toteuttamaan perusteellisen selvityksen ja esittämään kunnianhimoisia suosituksia mahdollisimman pian; pitää valitettavana, etteivät jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ole toteuttaneet näkyviä toimia tutkiakseen ja asettaakseen syytteeseen näistä laittomista osinkokeinottelukäytännöistä vastuussa olevia yhteisöjä ja henkilöitä ja etteivät viranomaiset tee yhteistyötä;

Jäsenvaltioiden välinen yhteistyö

24. huomauttaa, että on tarpeen parantaa yhteistyötä hallinto-, oikeus- ja lainvalvontaviranomaisten välillä EU:ssa; on ilahtunut siitä, että komissio otti huomioon parlamentin toistuvasti esittämän vaatimuksen vaikutustenarvioinnista, joka koskee jäsenvaltioiden rahanpesun selvittelykeskusten koordinointi- ja tukimekanismin perustamista; kehottaa komissiota harkitsemaan EU:n rahanpesun selvittelykeskuksen perustamista tilaisuutena tukea epäilyttävien rajatylittävien liiketoimien tunnistamista ja toteuttamaan rajatylittävää yhteistyötä koskevan yhteisen analyysin; esittää, että tälle mekanismille annettaisiin valtuudet ehdottaa yhteisiä täytäntöönpanotoimenpiteitä tai normeja rahanpesun selvittelykeskusten välistä yhteistyötä varten ja edistää niiden koulutusta, valmiuksien kehittämistä ja kokemustenvaihtoa; korostaa, että on tärkeää antaa tälle mekanismille pääsy asiaa koskeviin tietoihin eri jäsenvaltioissa sekä valtuudet toimia rajatylittävissä tapauksissa;

25. kehottaa hyväksymään uusia aloitteita, jotka voisivat edistää rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntatoimia EU:n ja kansallisella tasolla, esimerkiksi laajentamalla Euroopan syyttäjänviraston (EPPO) ja Euroopan petostentorjunta-viraston (OLAF) valtuuksia sekä lujittamalla nykyisiä virastoja, kuten Euroopan unionin lainvalvontayhteistyövirastoa (Europol) ja Eurojustia; panee merkille komission aikomuksen esittää ehdotus Europolin toimeksiannon lujittamiseksi, kuten sen muutetussa työohjelmassa todettiin, ja muistuttaa, että vahvistettuun toimeksiantoon olisi liitettävä asianmukainen parlamentaarinen valvonta; katsoo, että olisi ensisijaisesti lujitettava Europolin valmiuksia pyytää aloittamaan rajatylittävä tutkinta, erityisesti tapauksissa, joissa on hyökätty vakavasti väärinkäytösten paljastajia ja tutkivia journalisteja vastaan, joilla on olennainen tehtävä korruption, petosten, huonon hallinnon ja muiden väärinkäytösten paljastamisessa julkisella ja yksityisellä sektorilla;

26. pitää myönteisenä Euroopan talousrikoskeskuksen perustamista ja toteaa, että näin parannetaan jäsenvaltioille ja EU:n elimille tarjottavaa operatiivista tukea talousrikosten alalla ja edistetään talousrikostutkinnan järjestelmällistä käyttöä;

27. kehottaa komissiota harkitsemaan ehdotusta rajatylittävien verotarkastusten ja muiden rajatylittävien talousrikosten tutkinnan eurooppalaisesta kehyksestä;

28. kehottaa jäsenvaltioita ja EU:n toimielimiä tätä varten helpottamaan EPPOn nopeaa perustamista ja katsoo, että kaikkien niiden jäsenvaltioiden, jotka eivät vielä ole ilmoittaneet aikomuksestaan liittyä EPPOon, olisi tehtävä niin; kehottaa antamaan EPPOlle realistiset taloudelliset ja henkilöresurssit sekä nimittämään virastoon jäsenvaltioista kokopäiväisiä valtuutettuja syyttäjiä sen odotetun suuren työmäärän vuoksi;

29. huomauttaa, että ehdotetut talousarvio- ja henkilöresurssit eivät riitä täysimääräisen tuen antamiseksi rahanpesun torjuntaan liittyvään tutkintaan ja nykyisiin koordinointimekanismeihin, kuten rahanpesun vastaiseen operatiiviseen verkostoon (AMON) ja FIU.net-tietojenvaihtoalustaan;

Muita asiaan liittyviä seikkoja

30. korostaa julkisen ja yksityisen sektorin väliseen asianmukaiseen yhteistyöhön liittyviä mahdollisuuksia, mahdolliset julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet mukaan lukien, kerättäessä taloudellista tietoa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjumiseksi ja toteaa, että tulevaisuudessa on hyödynnettävä entistä paremmin esimerkiksi alustoja, joilla voidaan vaihtaa tietoja lainvalvontaviranomaisten, rahanpesun selvittelykeskusten ja yksityisen sektorin välillä; kannustaa kaikkia asiaankuuluvia sidosryhmiä osallistumaan työhön, etenkin vaihtamalla nykyisiä toimiviksi osoittautuneita käytäntöjä julkisen kuulemisen aikana; katsoo, että tällaisessa yhteistyössä olisi ehdottomasti noudatettava sovellettavien tietosuojasääntöjen ja perusoikeuksien asettamia rajoituksia; kehottaa komissiota esittämään selkeän lainsäädäntökehyksen kolmikantafoorumien perustamiseksi siten, että sillä säännellään osallistujien tehtäviä ja profiileja ja varmistetaan samojen sääntöjen noudattaminen tietojenvaihdossa, yksityisyyden ja henkilötietojen suoja, tietoturva, epäiltyjen henkilöiden oikeudet ja muut perusoikeudet; katsoo, että oikea-aikainen ja kattava palaute epäiltyä rahanpesua tai terrorismin rahoitusta koskevien kertomusten tuloksellisuudesta ja niihin liittyvät jatkotoimet ovat keskeisessä asemassa parannettaessa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan tuloksellisuutta;

31. toistaa jäsenvaltioille antamansa kehotuksen lakkauttaa asteittain mahdollisimman pian kaikki voimassa olevat järjestelyt, joissa kansalaisuuden tai oleskeluoikeuden saa sijoittamalla, varsinkin jos varmennus on niissä riittämätöntä eivätkä ne ole läpinäkyviä, jotta voidaan minimoida niihin usein liittyvä rahanpesun uhka, keskinäisen luottamuksen mureneminen ja Schengen-alueen yhtenäisyyden heikentyminen, sen lisäksi, että ne aiheuttavat EU:lle ja sen jäsenvaltioille muita poliittisia, taloudellisia ja turvallisuusriskejä; kehottaa komissiota ilmoittamaan mahdollisimman pian, mitä toimenpiteitä se aikoo toteuttaa sijoittajien kansalaisuus- ja oleskeluoikeusjärjestelyjen suhteen, ja antamaan tiedoksi sen tätä varten perustetun asiantuntijaryhmän päätelmät; kehottaa komissiota edelleen arvioimaan, täyttyvätkö edellytykset rikkomusmenettelyn käynnistämiseksi jäsenvaltioita vastaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 4 artiklan 3 kohdan rikkomisesta;

32. kehottaa komissiota seuraamaan jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroisesta tunnustamisesta 14. marraskuuta 2018 annetun asetuksen (EU) 2018/1805 ([29]) täytäntöönpanon valvontaa jäsenvaltioissa, jotta voidaan helpottaa rikoksella saatujen varojen rajatylittävää takaisinperintää sekä rikoksentekovälineiden ja rikoshyödyn jäädyttämisestä ja menetetyksi tuomitsemisesta Euroopan unionissa annetun direktiivin 2014/42/EU asianmukaista saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja täytäntöönpanoa; kehottaa komissiota päivittämään takavarikoituja ja menetetyksi tuomittuja varoja koskevat nykyiset tiedot; kehottaa komissiota sisällyttämään tuleviin lainsäädäntöehdotuksiin säännöksiä, joilla helpotetaan varojen hallinnollista jäädyttämistä rahanpesun selvittelykeskuksille

([29]) EUVL L 303, 28.11.2018, s. 1.

Perjantai 10. heinäkuuta 2020

ja otetaan käyttöön oikeudellinen kehys rahoituslaitosten velvoittamiseksi käsittelemään varojen palautuspyynnöt ja panemaan ne täytäntöön saumattomasti, samoin kuin säännöksiä, joilla mahdollistetaan viranomaisten välinen nopea rajatylittävä yhteistyö tässä asiassa; pitää huolestuttavana sitä, että kokonaistulokset menetetyksi tuomittujen varojen määrän osalta eivät ole tyydyttäviä ja että menetetyksi tuomitseminen on EU:ssa edelleen hyvin vähäistä; kehottaa komissiota kiinnittämään erityistä huomiota sääntöihin, jotka koskevat menetetyksi tuomittujen varojen käyttöä yleisen edun mukaisiin tai sosiaalisiin tarkoituksiin, ja pyrkimään siihen, että varmistetaan menetetyksi tuomittujen varojen palauttaminen uhreille EU:n ulkopuolella;

33. suhtautuu myönteisesti komission mainitsemaan mahdollisuuteen antaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvonnasta vastaavalle EU:n tason valvojalle joitakin valtuuksia valvoa ja tukea EU:n rajoittavien toimenpiteiden (pakotteiden) mukaisen varojen jäädyttämisen täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa;

34. pitää myönteisenä direktiivin (EU) 2018/1673 hyväksymistä, koska sillä otetaan käyttöön uusia rikosoikeudellisia säännöksiä sekä tehostetaan ja nopeutetaan rajatylittävää yhteistyötä toimivaltaisten viranomaisten välillä rahanpesun ja siihen liittyvän terrorismin ja järjestäytyneen rikollisuuden rahoituksen estämiseksi entistä tuloksellisemmin; kehottaa analysoimaan lähemmin tarvetta yhdenmukaistaa voimassa olevia sääntöjä, jotka koskevat esimerkiksi rahanpesun eräiden esirikosten, kuten verorikosten, määritelmää;

35. pitää myönteisenä direktiivin (EU) 2019/1153 hyväksymistä ja odottaa saavansa komissiolta arvioinnin siitä, onko rahoitustietojen määritelmä tarpeen ulottaa koskemaan kaikenlaisia viranomaisten tai ilmoitusvelvollisten hallussa ja rahanpesun selvittelykeskusten saatavilla olevia tietoja, ja tällaisen laajentamisen oikeasuhteisuudesta samoin kuin niistä mahdollisuuksista ja haasteista, joita liittyy rahanpesun selvittelykeskusten välisen rahoitustietojen tai rahoitusanalyysien vaihdon laajentamiseen unionissa niin, että se kattaisi muita vakavia rikoksia kuin terrorismia tai terrorismiin liittyvää järjestäytynyttä rikollisuutta koskevan tietojenvaihdon;

36. pitää huolestuttavana sitä, että covid-19-pandemia saattaa vaikuttaa hallitusten ja yksityisen sektorin toimijoiden kykyyn panna täytäntöön rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia normeja; kehottaa komissiota koordinoidusti EPV:n kanssa toteuttamaan kuulemisia rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnasta vastaavien kansallisten viranomaisten kanssa, jotta voidaan arvioida tähän alaan liittyviä erityisiä riskejä ja vaikeuksia covid-19-pandemian yhteydessä ja laatia tältä pohjalta konkreettisia suuntaviivoja resilienssin ja täytäntöönpanon valvonnan parantamiseksi;

37. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että EU puhuu globaalilla tasolla rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntakehyksestä yhdellä äänellä, erityisesti siten, että komissiolla on mahdollisuus edustaa EU:ta rahanpesunvastaisessa toimintaryhmässä perussopimusten määräysten ja muilla toiminta-aloilla noudatetun käytännön mukaisesti;

38. peräänkuuluttaa EU:n tason elimiltä, kuten Euroopan tietosuojaneuvostolta, selkeämpiä suuntaviivoja henkilötietojen ja yksityisyyden suojasta sekä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntakehyksen noudattamisesta, kun kyse on etenkin due diligence -velvoitteista ja tietojen säilyttämisestä, sillä kansallisilla tietosuojaelimillä on aiemmin ollut erilaisia toimintatapoja eri jäsenvaltioissa;

39. kehottaa lisäämään komission rahoitusvakauden, rahoituspalvelujen ja pääomamarkkinaunionin pääosaston asiasta vastaavan yksikön henkilö- ja taloudellisia resursseja ja pitää myönteisenä, että EPV:lle on osoitettu lisäresursseja;

40. kehottaa jäsenvaltioita tutkimaan täysin ja läpinäkyvästi kaikki ilmoitetut rahanpesutapaukset ja niihin liittyvät rikokset, kuten murhat ja väkivallan, joiden kohteena ovat olleet väärinkäytösten paljastajat ja journalistit; toistaa kantansa, joka koskee parlamentin myöntämän Daphne Caruana Galizia -palkinnon perustamista; kehottaa Maltan viranomaisia ottamaan käyttöön kaikki saatavilla olevat resurssit, jotta voidaan selvittää Daphne Caruana Galizian salamurhaan ylyttäneet tahot, ja tutkimaan edelleen niitä, joita vastaan esitetyt vakavat väitteet rahanpesusta ovat vielä selvittämättä sen jälkeen, kun hänen julkistamansa tiedot saivat vahvistuksen Panama-tietovuodossa; kehottaa Maltan viranomaisia lisäksi tekemään tutkinnan Maltassa vielä toimivista Mossack Fonsecaan yhteydessä olevista rahoituksen välittäjistä ja pitää huolestuttavana sitä, että itsesääntely on tuloksetonta kirjanpitäjien ammattikunnassa; kehottaa luovuttamaan Maltaan Pilatus-pankin entisen omistajan ja pääjohtajan nyt, kun Yhdysvaltain oikeusministeriö on luopunut syytteistä häntä vastaan prosessuaalisten seikkojen vuoksi, ja kehottaa Maltan viranomaisia nostamaan kyseistä pankkiiria vastaan syytteen väitetyistä rahanpesurikoksista ja muista talousrikoksista;

41. pitää erittäin huolestuttavana sitä, ettei valvonta ole tuloksellista, mikä on tullut ilmi arvioitaessa Tanskan ja Viron valvontaviranomaisten toimia Danske Bankin skandaalin yhteydessä; pitää huolestuttavina myös äskettäistä Wirecard-skandaalia sekä Saksan finanssivalvontaviranomaisen BaFinin roolia asiassa ja siinä olevia mahdollisia puutteita; panee

merkille, että kirjanpitäjien ammattikunnan itsesääntely epäonnistui jälleen tässä tapauksessa; toteaa, että tämän finanssiteknologiayrityksen luokittelulla ”teknologiayritykseksi” maksupalvelujen tarjoajan sijasta oli olennainen merkitys sääntelyn epäonnistumisessa; kehottaa komissiota puuttumaan tähän ongelmaan pikaisesti varmistamalla, että maksuyhtiöt luokitellaan asianmukaisesti; kehottaa EU:ta ja kansallisia toimivaltaisia viranomaisia käynnistämään selvityksen kateissa olevasta 1,9 miljardin euron määrästä ja kehottaa komissiota selvittämään, miten kirjanpitoalan toimintaa voitaisiin parantaa, myös yhteisillä tarkastuksilla;

o

o o

42. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.